

den kendsgerning, at når et nyt folketingsår begynder, så bortfalder et forslag.

Justitsministeren og også fru Birthe Rønn Hornbech var inde på den lille skønsmæssige beregning, vi har lavet i bemærkningerne på første side, over, hvor lang tid det vil tage at gennemgå en række love. Fru Birthe Rønn Hornbech øste af sin erfaring fra den offentlige forvaltning og sagde, at det slet ikke kan lade sig gøre. Nu er det sådan, at de love, vi tænker på og nævner i den her forbindelse, alene er de gamle anlægslove, som juridisk må være relativt nemme at tage stilling til, når man sidder og bladrer og finder gamle bestemmelser om oprettelse af jernbanestrækninger, havne og andre offentlige anlæg. Hvis vi skal ned og kigge i Danske Lov og den slags bestemmelser, så kan jeg være enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at så er tidsforbruget noget større. Det skal jeg så til gengæld sige som en, der har en lille smule erfaring på området.

Justitsministeren vil hellere forenkle eksisterende love, og det arbejde kan jeg da kun ønske justitsministeren held og lykke med, for det er jo noget, der interesserer os alle sammen.

Ikke desto mindre er det jo sådan, at siden det her forslag blev fremsat første gang, har regeringen allerede fundet inspiration. Hr. Aage Frandsen var inde på dette lovforslags § 12, altså bestemmelserne om de gamle klædedragter og uniformer. Det forslag kommer vi til at stille et ændringsforslag om, for det har justitsministeren i den her samling i en anden sammenhæng stillet forslag om at ophæve. Så helt er det jo ikke gået forbi opmærksomheden i Justitsministeriet.

Sagen er nemlig den, at de bestemmelser i dag er reguleret i straffelovens § 132, så selv om man har lyst til at bære gamle uniformsklædedragter til f.eks. et karneval, som hr. Aage Frandsen var inde på, ja, så er der altså en grænse for det tidspunkt, hvori man måtte stille med aktuelle uniformer, som kan give folk det indtryk, at man f.eks. bærer en officersgrad i dag. Det må man stadig væk ikke, og det mener vi heller ikke man skal have lov til.

Lige præcis § 12 har justitsministeren allerede fundet interesse for, og vi har noteret os fire andre steder – de er ikke medtaget her i forslaget – hvor regeringen har fremsat forslag om at ophæve gamle bestemmelser.

Så var der tilsyneladende ingen af de ellers så vågne ordførere, der har opdaget, at moderne tekstbehandling er en god ting, men alligevel

har der indsneget sig en korrekturfejl heri. Det er sådan, at da det jo er en genfremsættelse, så bygger det i vid udstrækning på en række ændringer i forhold til sidste gang, og en af ændringerne er, at der er rykket i paragrafferne. Det er ikke dér, der er en fejl, men dér, hvor der er en fejl, er i begrundelserne, hvor der flere steder i forhold til de gamle statslån henvises til bemærkningerne til § 52. Jeg vil gerne have noteret, at det skal være bemærkningerne til § 46. Så der er altså selv hos os mulighed for at begå fejl, når man kigger i disse gamle regler.

Fru Sandy Brinck siger: Hvad skal det til for? Hvilken relevans har det for borgerne? Nu vil jeg give et eksempel på, at det ikke alene har relevans for borgerne, det burde også have haft relevans for regeringen. Statsministeren har den 18. april fremsat et lovforslag til ændring af lov om dronning Margrethe den Andens civilliste osv. I det lovforslag, L 223, som regeringen har fremsat i den her samling, er der f.eks. i § 5 en henvisning til, at en lov nr. 109 fra 1950 skal ophæves.

Når man kigger i Retsinformation, ser det ikke ud, som om den lov overhovedet eksisterer. Den findes, men den er ikke nævnt i Retsinformation. Et andet sted, i bemærkningerne til pkt. 9, henvises der til en gammel bestemmelse fra 7. januar 1862, men når man slår op i Retsinformation, forefindes den heller ikke dér. Der er altså to fuldstændig aktuelle eksempler fra den 18. april i år på, at der mangler det tilstrækkelige overblik. Regeringen fremsætter lovforslag, hvor der henvises til bestemmelser, som ikke findes i Retsinformation, og når regeringen kan gøre det, er mit spørgsmål til fru Sandy Brinck: Hvordan tror hun så, borgerne har det med at skulle finde ud af, hvad der egentlig er gældende lov i Danmark?

Efter min opfattelse bør det være fuldstændig sådan, som også hr. Helge Bo Jensen siger: Der skal være ét sted, hvor vi kan stole på, at når vi slår op dér, kan vi se, hvad der er gældende lov i Danmark. Det sted mangler vi.

Jeg kan henvise til ministeriernes svar på spørgsmål S 1849. Det tog et helt år at svare på det, både Justitsministeriet, Trafikministeriet og Finansministeriet havde været involveret, og konklusionen var, at der altså var nogle bestemmelser, som var gledet ud af Retsinformation på et eller andet tidspunkt. I besvarelsen af S 1566 fra sidste samling er der to steder, hvor man må erkende, at bestemmelserne heller ikke er korrekt oplyst i Retsinformation. Der er altså en